

РЕШЕНИЕ

№ 409

гр. Перник, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ

Членове: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

Борислава П. Борисова-Здравкова

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ Г. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Въззивно гражданско дело № 20231700500335 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С решение № 536/17.05.2023 г. по гр.д. № 5351/2021 г. на Районен съд гр. Перник е допуснато извършването на съдебна делба върху следните недвижими имоти, а именно: УПИ с площ от 568,00 кв.м., находящ се в ***, за който е отреден парцел *** в кв. *** по регулационния план, заедно със западния близък от построената в това място масивна жилищна сграда, който имот съгласно КККР на гр. Перник съставлява поземлен имот с идентификатор № 55871.509.936, ведно с построената в него масивна жилищна сграда, представляваща самостоятелен обект с идентификатор № 55871.509.936.1, както и на поземлен имот с пл. № *** в кв. *** по плана на ***, целият с площ от 2260 кв.м., който имот съгласно КККР на гр. Перник представлява идентификатор 55871.509.218, с адрес на поземления имот: ***, с площ по скица - 2240 кв.м., при равни делбени части за ищцата и ответника, а именно по 1/2 идеална части между и при делбени части: М. В. Р. ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител Й. В. Г. ЕГН ***** - 1/2 идеална части и Р. С. Р., ЕГН ***** – 1/2 идеална части. Със същото решение е отхвърлен искът по отношение на СД „Ю.В.С. - Р - С. СИЕ“ с ЕИК: 113034669, гр. Перник, ул. „Чавдар“ № 7.

В срока по чл. 259, ал.1 от ГПК, Р. С. Р. в качеството му на физическо лице, чрез адв. Б., е обжалвал решението изцяло, като моли същото да бъде отменено като неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено при грешна преценка на доказателствата по делото. В жалбата по подробни доводи се твърди, че липсват доказателства, че производството по приемане на наследство по опис от ищцата не е завършено, поради което същата няма качеството наследник на В.С. Р.. Възразява се още срещу изводите на Районен съд - Перник, че не е налице надлежно извършена непарична вноски с предмет процесните недвижими имоти. Не споделя и извода на Районния съд Перник, в частта, от обжалваното решение, в която се твърди, че от представеното по делото фотокопие от Дружествен договор СД „Ю.В.С. - Р - С. СИЕ“ с ЕИК : 113034669, не се установява В. С. Р. да е бил съдружник в посоченото събирателно дружество. Този извод е неправилен и е в противоречие с доказателствата по делото. Сочи се, че В. С. Р. е съдружник в СД „Ю.В.С. - Р - С. СИЕ“ с ЕИК : 113034669 до смъртта си, което се установявало от документите по делото. По делото е наличен дружествения договор на дружеството, от който е видно, че всеки от съдружниците отговаря изцяло със притежаваното от него имущество, и то служи за целите и дейността на Събирателното дружество. В заключение се иска отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на ново, с което да бъде отхвърлено искането за допускане до делба на процесните имоти в посочените в исковата молба квоти.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор от „Ю.В.С - Р - С. СИЕ“, чрез адвокат М. Х. Б., с който изразява становище, че подадената въззивна жалба е основателна и допустима. Наведени са твърдения, че постановеното от първата инстанция решение е незаконосъобразно, немотивирано, необосновано и постановено при грешна преценка на събрания доказателствен материал. Излагат се подробни съображения, подкрепящи изложеното във въззивната жалба, като се твърди, че първата инстанция е достигнала до неправилни изводи, които от своя страна са довели до постановяването на неправилен съдебен акт. Въз основа на изложеното се моли съда да постанови решение, с което да бъде отменен атакувания акт на първата инстанция и с който да бъде отхвърлено искането за допускане до делба на процесните имоти. Прави се искане за присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от М. В. Р. /чрез своята майка и законен представител – Й. В. Г./, чрез адв. Б., с който жалбата се оспорва изцяло като неоснователна. Възразява се срещу наведените твърдения в жалбата като се сочи, че при постановяване на решението си ПРС е взел предвид всички представени по делото доказателства в тяхната съвкупност и правилно е установил фактическата обстановка по делото. Намира, че от представените към исковата молба и в съдебно заседание документи е видно, че М. В. Р. е приела наследството по опис по ч.гр.дело № 6116/2020 г. на ПРС, а самия опис е извършен по изпълнително дело № 563/2020 г. на ДСИ при ПРС, което е приключило с прекратяване на делото. Видно от представените протоколи за опис е извършен опис на всички имоти в това число и на тези по исковата молба. Приемането на наследството по опис е вписано в особената книга за приемане и отказ от наследство при

ПРС под № п132 от 25.11.2020 г. видно от удостоверение № *** от 05.05.2022 г. на ПРС. С оглед на изложеното е видно, че всички фактически и правни действия по приемането на наследството по опис от страна на ищцата са извършени и фактическият състав на приемането на наследството е завършен. М. В. Р. не е прехвърляла дела си в посочените имоти нито с правна сделка, нито по друг законен способ на събирателно дружество „Ю.В.С-Р - С.и и с-ие“ - гр. Перник. По делото е представена извадка на ДМА на дружеството „Ю.В.С-Р - С.и и с-ие“ - гр. Перник, с което в дълготрайните материални активи на дружеството е записана жилищната сграда на ул. „Чавдар“, № 7. С отговора се излага становище, че това записване обаче не създава собственост на дружеството, тъй като ответното дружество не представя документ за внасяне на непарична вноска в дружеството, като такава няма уговорена и в дружествения договор приложен към отговора на исковата молба - нотариално заверен под № ***, *** от 23.12.2020 г. на Нотариус В.Д. с район на действие ПРС, съгласно удостоверение изх. № 18 от 03.05.2022 г. на Агенцията по вписванията - Търговски регистър няма подадено заявление за внасяне на непарична вноска в капитала на дружеството „Ю.В.С-Р -С.и и с-ие“ - гр. Перник към 03.05.2022 г., като такава няма описана и в дружествения договор на дружеството. В заключение се иска решението да бъде потвърдено, а жалбата оставена без уважение.

Пернишкият окръжен съд намира при извършената по реда на чл. 269, изр. 1 ГПК служебна проверка, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съдът с оглед предмета на въззивното производство, очертан от въззивната жалба, доказателствата по делото и доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Установява се от събраните в производството пред районния съд доказателства, че с Договор за доброволна делба на недвижим имот от 16.12.2004 г. на Нотариус Р.М. с район на действие ПРС № *** от 16.12.2004 г., Нотариален акт за собственост върху недвижим имот /констативен/ № ***, том ***, рег. № ***, дело № 797/2004 г. на 27.12.2004 г., както и с Нотариален акт № *** том *** рег. № *** дело № 291/2002 г. С. Р. С. и съпругата му Ю. Г. С. са придобили собствеността в режим на съпругеска имуществена общност на процесните имоти и сгради. Ю. Г. С. е починала на ***, а С. Р. С. е починал на *** и са оставили за наследници по закон ответника Р. С. Р. – син и В. С. Р. - син, които са наследили по равно недвижимите имоти и сгради или по 1/2 идеални части от същите, съгласно чл. 5, ал. 1 ЗН. В. С. Р. е починал на ***, като е оставил единствен наследник по закон своята дъщеря – ищцата М. В. Р., която е наследила неговата 1/2 идеални части от процесните имоти и сгради. Няма доказателства по делото тези имоти и сгради да са били предмет на прехвърлителни сделки между наследодателите и трети лица, съответно след тяхната смърт – да са били предмет на прехвърлителни сделки между наследниците или между тях и трети лица. При тези факти обосновано и законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че върху процесните имоти и сгради съществува съсобственост между ищцата М. В. Р. и ответника Р. С. Р. - по 1/2 ид. част.

Неоснователно е възражението в отговора по чл. 131 ГПК и в жалбата, че липсват

доказателства, че производството по приемане на наследство по опис от ищцата не е завършено, поради което същата няма качеството наследник на В.С. Р.. От приложеното Определение № 261024 от 25.11.2020 г. по ч.гр.д. № 6116/2020 г. на Районен съд - Перник се установява, че е постановено да се впише в особената книга по чл. 49, ал. 1 от ЗН на Районен съд - Перник приемането по опис на наследството, оставено от В. С. Р., ЕГН *****, починал на *** в ***, бивш жител на *** от наследника му М. В. Р., действаща чрез своята майка и законен представител, включващо описаните в определението имущества, и е възложено на основание чл. 556, вр. чл. 553, ал. 3 ГПК на съответния съдебен изпълнител от СИС при ПРС, в района на който е открито наследството, да извърши опис на посоченото в определението наследствено имущество. Приложени са и материалите по изп.д. № 563/2020 г. на ДСИ при РС-Перник, по който е извършен опис на имуществото на В.С. Р.. От всичко това категорично се установява, че са осъществени и завършени и двата формални акта за приемането на наследството по опис - съставен е опис на наследството и направено заявление от призованото към наследяване лице, че приема наследството по опис, което заявление е вписано в особената книга на съда по реда на чл.49, ал.1 ЗН. Следва да се подчертае обаче, че ищецът и да не е приел наследството по опис по реда на чл. 61 и сл. ЗН, то не е загубил качеството си на наследник, щом по реда на чл. 49, ал. 1 от ЗН включително и с исковата си молба по делбеното производство е мифестирал желанието си да приеме наследството. Достатъчно е, че наследникът е изразил пред съд по реда на чл. 49, ал. 1 от ЗН включително и с исковата си молба по делбеното производство желанието си да присъедини към патримониума си припадащата му се част от наследственото имущество, за да се счете, че той е запазил качеството си на наследник върху спорните имоти и че е получил припадащата му се част от същите, щом тя не е предмет на едно действително завещание, каквото не се твърди и не се доказва по делото, респ. не е въведено като предмет на делото, за да се коментира въобще въпросът по чл. 61 и сл. ЗН, респ. за завършване на процедурата по съставяне опис на наследството по реда на ГПК /в този смисъл са и Решение № 2245/17.09.60 г. по гр. д. № 4608/60 г. на I ГО на ВС и Решение № 187 от 20.04.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1780/2009 г., I г. о., ГК/.

Неоснователно е и възражението в отговора по чл. 131 ГПК и в жалбата, че е извършена непарична вноска с предмет процесните недвижими имоти в СД „Ю.В.С. - Р - С. СИЕ“ с ЕИК: 113034669. При учредителен апорт или последващото апортиране съгласно чл. 73, ал. 1 ТЗ вноската на правото, за учредяването или прехвърлянето на което се изисква нотариална форма, се извършва с дружествения договор. За да произведе действие, апортът трябва да е отразен в дружествения договор. Съгласно чл. 73, ал. 5 ТЗ когато непаричната вноска има за предмет прехвърляне на вещно право върху недвижим имот, след възникване на дружеството в службата по вписванията се представя нотариално заверено извлечение от дружествения договор или устава, а, когато е необходимо, и отделно съгласието на вносителя. При вписването съдията по вписванията следва да провери правата на вносителя. В този смисъл в ТР № 7 от 2012 г. на ОСГТК на ВКС по т.д. № 7 по описа за 2012 г. постановява, че не следва да бъде извършвано вписване на непарична вноска на съдружник/акционер в търговско дружество с предмет вещно право върху недвижим имот,

ако молителят не е представил на съдията по вписванията доказателства за правата на вносителя.

Видно от обявените по партидата на СД „Ю.В.С. - Р - С. СИЕ“ с ЕИК: 113034669 в ТР данни, апорт на процесните имоти и сгради не е отразен в дружествения договор на СД „Ю.В.С. - Р - С. СИЕ“ с ЕИК: 113034669 при учредяване на дружеството, нито е извършен по-късно чрез увеличаване на капитала и следователно апортът не е доказан. Съгласно писмо с изх. рег. № 18/03.05.2022 г. от Агенция по вписванията към 03.05.2022 г. при направена справка в единната информационна система на Търговския регистър към 03.05.2022 г. е установено, че няма подадено заявление за вписване на непарична вноска в капитала на дружество „Ю.В.С - Р - С. СИЕ“ СД, с ЕИК 113034669. Следователно липсват и данни за вписване на такъв апорт в търговския регистър, а вписването има конститутивен ефект. От удостоверение с изх. № 2011/04.05.2022 г., издадено от Служба по вписванията - гр. Перник, се установява, че на 01.08.2017 г. е вписано придобиването от „Ю.В.С - Р - С. СИЕ“ СД, с ЕИК 113034669 на недвижим имот с идентификатор № 55871.510.8621 и идентификатор № 55871.510.8621.1, върху които на 12.10.2021 г. е наложена възбрана; няма вписани данни за отчуждаване на имота. Тези имоти, придобити от дружеството „Ю.В.С - Р - С. СИЕ“ СД, с ЕИК 113034669 обаче са различни от процесните.

В обобщение на изложеното съдът приема, че към настоящия момент върху процесния имот съществува съсобственост между М. В. Р. и Р. С. Р. - по 1/2 ид. част и делбата трябва да бъде извършена при тези квоти и между тези лица, съответно след като ответникът „Ю.В.С - Р - С. СИЕ“ СД, с ЕИК 113034669 не доказва качеството си на съсобственик на процесните имоти и сгради, искът за делба спрямо него следва да бъде отхвърлен.

С решението си РС е достигнал до идентични правни изводи и краен резултат с тези на въззивния съд и следва да бъде потвърдено. Въззивната жалба е неоснователна.

По разноските

С оглед резултата от обжалването, на жалбоподателя не се дължат разноски по въззивното производство.

Въззиваемият М. В. Р. претендира и доказва направени разноски по въззивното производство общо 500 лв. – заплатено адв. възнаграждение (съгласно представените доказателства и представения договор за правна защита, в който е отбелязано, че уговореното адв. възнаграждение от 500 лв. е платено изцяло в брой и списък по чл. 80 ГПК), които му се дължат от жалбоподателя изцяло, предвид неоснователността на жалбата, съгласно чл. 78, ал.3 ГПК. В случая чл. 355, изр. първо ГПК не намира приложение, защото когато е повдигнат спор относно съществуването на съсобствеността, правата на съделителите или способа, по който следва да бъде извършена делбата, както и по присъединените иски в делбеното производство и при обжалване на постановеното от първоинстанционния съд решение, приложение намира чл. 78 ГПК, в който смисъл са и указанията в т. 9 на Постановление № 7/1973 г. на ВС. В случая по делото са били

повдигнати спорни въпроси, по който се е развило въззивното разглеждане на делото, а именно налице ли е съсобственост, като тези възражения на жалбоподателя не са уважени с въззивното решение, поради което въззиваемият има право да получи изцяло направените разноски във въззивното производство.

По изложените мотиви, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 536/17.05.2023 г. по гр.д. № 5351/2021 г. по описа на Районен съд – Перник.

ОСЪЖДА Р. С. Р., ЕГН ***** от *** да заплати на М. В. Р. ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител Й. В. Г. ЕГН *****, и двете от *** сумата 500 лв. - разноски по производството пред ОС - Перник.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд, при условията на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК, в 1-месечен срок от връчването на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____